

ՄԱՐԻ ԱԹՄԱՃՅԱՆ

ԷՋՄԻԱՆՆԻ ՄԵՂՐԱՄՈՒՐ

Վ Ա Զ Գ Ն Ն Ա
ԱՄՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒՆ

Էջմիածնի խորանեն, գրչի եղբայր մ'իեն՝ բերավ
Սա մեղրամոմը դեղին.
Չայն վառեցի իրիկուն մը, լույսին դեմ իր սակավ
Նրազելու անձկագին...:

— Մո՛ւմ, փոփրի՛կ մոմ, բնական տարբեր չես շինված դուն
Ինչպես մոմերն աշխարհի.
Քերթողներու, սուրբերու, գրչագրերու մշտաբուն
Աչքն ես որ մեղմ կարյունի...:

Որ կհալի ու կուլա, բայց շիթերեն հեղակարծ
Գիծ ու գույներ կծաղկին,
Թուչնազգիներ ման կու գան քներն իրենց փոխ տված
Հայ տառերու հրաշքին...:

Աչքերս հառած, խորասույզ, բու պլայուն պատռույզին
Դեմ կմնամ զմայլած.
Կանցնին դարերն հոգիես, և արարներն Հայ Ցեղին
Կուրվագծվին իմ դիմաց...:

Օ՛, ֆանի՛ հեղ մարեցար ֆամիներու դեմ դժխեմ
Վանդալ շունչին ավերող.
Միշտ գաղտնորեն վառեցին շուշան ձեռքեր ֆեզ՝ վսեմ
Մեր սուրբերուն դողն ի դող...:

Ու մերթ անոնք ձեթի տեղ իրենց սիրտը նետեցին,
Որպեսզի միտքը փայլի,
Եվ հարակեց բոցերուն դեմ, հավատով անմեկին՝
Օրհնեցին փառքը լույսի...:

Ցուլացուցիր, փոփրի՛կ մոմ, գուցե անկյուն մը թափուր
Ուր Շնորհային աղոթեց,
Ուր Միջին Դարը եկավ ֆերթողներով ֆաղցրալուր
Մեր Ոսկեդարը երկնեց...:

Անդաստանին մեջ ծաղկող, դուն կվառիս վերստին
Էջմիածնի խորանեն,
Ա՛յ ապահով, ա՛յ խաղաղ մրրիկներեն մահածին,
Փարոսի պես յուսեղեն...:

Անտեսելով ա՛յլ ջահեր, ա՛յլ կերտներ փայլփյուն,
Խորհրդանի՛շ իմ փոփրիկ,
Քեզ մատներուս մեջ սեղմած, հակած հակառու խոկուն
Քու տեսիլիդ բացառիկ՝
Պիտի երթամ ֆեզ վառել Տաճարին մեջ սրբագույն...:

ՓԱՐԻԶ. 27 հոկտեմբեր 1958